

sisterende branchekoder) eller private konsulenter. Virksomheden har initiativ-forpligtelsen.

Hvis virksomheden herefter henvender sig med konkrete spørgsmål i forbindelse med udarbejdelse af egenkontrolprogrammet, giver fødevareregionen gerne en yderligere vejledning om de enkelte §§ eller afsnit i vejledningen, hvis virksomheden har behov herfor.

Når programmet er indsendt til godkendelse (engrosvirksomheder med tilvirkning og godkendte detailvirksomheder), vurderer fødevareregionen om programmet kan godkendes. Ofte skal der foretages tilføjelser eller ændringer, hvilket typisk meddeles virksomhederne mundtligt. I godkendelsesfasen kan fødevareregionen også vejlede om opbygningen af egenkontrolprogrammet (fordelen ved at programmet er opbygget i afsnit der let kan revideres, at der anvendes dokumentstyring, at kontrolskemaer entydigt nummereres m.m.). Dette gøres på baggrund af fødevareregionens erfaringer med revidering af egenkontrolprogrammer samt ønsket om at myndigheden nemt kan gennemskue, hvilke mindre ændringer der er foretaget i programmet siden sidste tilsyn.

Ved godkendelse af egenkontrolprogrammer på tilsyn vejledes også, om end af mindre karakter. Dels er tiden ved tilsynet begrænset og dels er der ofte tale om mindre komplicerede virksomheder eller egenkontroller udarbejdet på baggrund af branchekoder, skabeloner o.lign.

Der er store forskelle i virksomhedernes behov for vejledning og rådgivning. Nogle virksomheder har veluddannet personale, og har derfor ikke brug for vejledning om egenkontrol, mens andre er ufaglærte og ikke har baggrund for at omsætte egenkontrolbekendtgørelsen til praksis. Fødevareregionens vejledning tager afsæt i virksomhedens kendskab til regler, HACCP m.m., men omfanget af vejledningen tilpasses den tid regionerne har til rådighed, idet det er virksomhedernes ansvar at kende og følge reglerne.

Mærkning

Mange virksomheder vil gerne have en vurdering af mærkning på etiketter og lign. før trykning iværksættes. Fødevareregionen kan ikke godkende mærkningen eller på anden måde udtale sig, så udtalelserne får en bindende karakter. Regionen kan vejlede virksomheden i retningen af... ”du skal huske, at der er krav om nettovægt,

holdbarhedsdato og at ingredienserne skal listes i faldende orden. Du skal f.eks. derfor regne din recept igennem, for at du er sikker på at ingredienserne står i den rigtige rækkefølge. Regionen kan også oplyse, at virksomheden skal huske på hvad der ikke er tilladt, når der skal laves markedsføringsmateriale (anprisning og vildledning).

Vejledning vil altid ske på det foreliggende grundlag, hvilket skal være klart for virksomheden, så man undgår misforståelser i forbindelse med vejledningen.

Det vil være vanskeligt for de tilsynsførende at udtale sig om en vare og dens markedsføring er egnet til at vildlede, hvis den pågældende vare og dens markedsføringsmateriale ikke præsenteres i den konkrete kontrolsituation. Hvis den tilsynsførende vurderer det hensigtsmæssigt og muligheden i øvrigt foreligger, kan den tilsynsførende anskueliggøre forskellige problemstillinger over for virksomheden ved at henvise til relevante eksempler på markedsføring, som tidligere er vurderet som vildledende, dog uden at noget sådant af virksomheden kan opfattes som en stillingtagen til den konkrete sag.

De tilsynsførende kontrollerer ikke mærkning ved alle tilsyn. Vejledningen vil derfor i særdeleshed kunne finde sted ved de tilsyn, hvor den tilsynsførende har planlagt, at mærkning, vildledning, særlige mærkningsordninger, varestandarder og handelsnormer kontrolleres.

Generel vejledning

Fødevarestyrelsens vejledningsaktiviteter omfatter endvidere informationsmøder for erhvervs- og forbrugerorganisationerne, f.eks. ved indførelse af nye regler. Der udarbejdes foldere (fakta om regler), som udleveres ved tilsyn.

Revision

I takt med fastlæggelse af fortolkninger i EU-forordningerne om kontrol og hygiejne vil guidelinien skulle vurderes og om nødvendigt revideres.

Regler og retningslinier

Virksomheder og besætningsejere har ansvar for at overholde de regler, der gælder for deres aktiviteter, både EU-regler, nationale regler og – hvis aktuelt – krav fra 3. lande. Fødevarestyrelsen har som myndighed ansvar for at kon-